De S

Siq̄ minꝰ ſm Hug. ī roſario ſūt tres dictiones Joh. xiiij. Siq̄ minꝰ dixiſſem vob. q̄a vado parare vob locū. Et ſub trib accentib ꝓferēde. Si ē ↄiūctio. minꝰ pōitꝰ aduer. negādi. ſcȝ nō. q̄ eſt nomē. ⁊ ibi ſupflu / it. vel pōitꝰ aduerbialiter q̄. i. aliq̄ mō. Et ē ſenſus. Si nō eſſent vel aliq̄ mō nō eſſent in domo pr̄is mei manſiones multe dixiſſem vob. q̄ꝛ vado parare vob locū. Alij dicūt q̄ ſūt due dictiōes. ſ. abltūs ſiq̄. et minꝰ aduer. i. ſi in aliq̄ minꝰ. Et ſm vtrāq̄ opinionē minꝰ acuit pe.

Sodes. aduerbium blandiētꝫ vl' obſecrantis. Vn̄ Priſtianꝰ. Inueniūtꝰ aduerbia terminantia in es ꝓductā. vt Sodes. Alibi tn̄ ↄnūerat ſodes intꝰ v̄ba defectiua. ſȝ ibi ſecutꝰ eſt opinionē coꝝ q̄ dixerūt q̄ ſodes ē v̄bū comicū. vt Sodes. i. ſi audes. ⁊ ē ſine dubio vox blādiētꝫ ⁊ obſecrātꝫ

Solūmodo. aduerbium q̄ntitatꝫ. i. tantūmodo. ⁊ dr̄ a ſolꝰ ⁊ mō. ⁊ ſunt due ptes poſite p vna. Et grauatꝰ pe. ſiue mo.

Sortito. aduerbiū. i. p ſortes. pe. pō. Vn̄ Ezech. xlv. Cūq̄ ceperitis terrā diuidere ſortito ſepate ꝑmitias dn̄o.

Spōte. aduer. q̄litatꝫ. i. vltro. volūtarie. et dr̄ a ſpōdeo des. ponitꝰ etiā q̄nq̄ noialiter vt Mea ſpōte h̄ feci. Sȝ meliꝰ ē vt dicamus nomē eſſe tm̄ ablatiui caſus. ⁊ nō aduerbiū. lȝ q̄nq̄ ponatꝰ aduerbialitꝰ. Si em̄ eſſȝ aduerbiū cū poneretꝰ noialitꝰ. nō adiūgeret ſibi adiectiuū niſi ī neutro gn̄e. Generale q̄dē eſt q̄ q̄n̄ aliq̄ dictio nō noialis ponitꝰ noialitꝰ. in neu. ge. pōitꝰ tm̄. ⁊ ſuſcipit adiectiuū in neu. ge. vt Tuū legere. tuum euge. tuū ergo.

Statim. i. ilico. aduerbium tēpis. a ſto vl' a ſtatu dr̄.

Stirpitꝰ aduer. i. radicitꝰ. ⁊ dr̄ a ſtirps.

Sub ꝓpoſitio ē. ⁊ deſeruit vtriq̄ caſui. Et nota q̄ q̄tienſcūq̄ ſub ſig̃t ad locū ↄſtruitꝰ cū actō tm̄. vt Virgilius. Nitūtꝰ ſub ipſos poſtes. i. ad ip̄os poſtes. Itē q̄nq̄ ponitꝰ p ante. vt Virgiliꝰ in Georgicꝫ. Sub lucē exportāt calatū. i. an̄ lucē. Item q̄nq̄ ponitꝰ p p. vt Sub noctē curā recuſat. i. p noctem. Alibi videtꝰ ſig̃re in loco. vl' q̄i ī loco. ⁊ ↄſtruitꝰ tūc cū abltō tm̄. vt Sub domo. Et ſcias q̄ ſub bis lr̄is ſequentibus mutat b. in illas. ſcȝ. c. f. g. m. p. r. vt Succūbo ſuffero. ſuggero. ſummoueo. ſuppono. ſurripio.

Subito. aduer. i. cito. velocitꝰ. repēte. īſperate. Et vt dic̄ Dioniſius ī ep̄la ad Gaium. Subito eſt qō ē ꝑter ſpem ⁊ nō ex apparente ad manifeſtū adductū

Subter ⁊ ſubtꝰ aduerbia. ⁊ deriuantꝰ a ſub. Et differūt. quia ſubter eſt quod de re aliqua ſupiori deꝑmitur ⁊ conculcatꝰ. Subtus qō demiſſionē alterius nō contingit. Item ſubtus nō exigit caſum. ſed ſubter exigit q̄nq̄ accuſatiuū. q̄nq̄ abltm̄. Quotiens ſubter ſig̃t eſſe in loco. vel q̄i in loco ↄſtruitꝰ cū abltō tm̄. Alibi v̄o cū actō. Et compatꝰ ſubter ſubterioꝛ. ſuperlatiuo caret.

Sup. aduer. loci. Vn̄ ſupra vl' ſupera dicebāt antiq̄. Jn̄ ſupera p apocopā. ⁊ ſupra p ſyncopā. Sed differūt. quia ſup eſt qō imminet. Supra q̄d ſub ſe aliq̄d habet ſtratum. Item ſupra ↄſtruitꝰ cū ſolo accuſatiuo. ſup v̄o q̄nq̄ cum actō. q̄nq̄ cum abltō. Quando em̄ ſup ponitꝰ p de. vl' in. ↄſtruitur cum abltō tm̄. vt ſuper pꝛiamo. id ē. de pꝛiamo. et ſup viridi fronde. id ē. in viridi fronde. Aliter ↄſtruitꝰ cum actō. Item ſupra ponitur p poſitiuo. Et compatꝰ ſupra ſuperioꝛ. ſupremꝰ. vel ſummꝰ. Jn̄ ſuperius ſupreme vel ſumme. aduer. Et hec ſupremitas. tatꝫ. Et ſuperꝰ. a. ū. Et h̄ ſuperꝰ. ri. deꝰ celeſtis. Et corr̄. ꝑmā ſup. Et cōponitꝰ. Deſup ⁊ inſup. Et poſſunt eſſe due ptes. de ſup ⁊ in ſup. et tunc ſu acuitꝰ. vt deſuper terram.

Surſū vl' ſuſū. aduer. loci. ſm Hug. Et vt dic̄ Pap. Suſuȝ in ſupiori pte ī loco ſig̃t. ſurſum ad locū.

De T

Tam. aduer. q̄ntitatꝫ vl' ↄpandi vl' ſimilitudinis.

Tamen eſt ↄiūctio aduerſatiua

Tametſi ponitꝰ p q̄ꝛuis. ⁊ eſt ↄiūctio aduerſatiua. Et cōponitꝰ a tam. ⁊ etſi. Vel ē q̄dā irregularis vocum cōgeries que ponitur p vna pte. Vn̄ Heb. vj. dr̄. Tametſi ita loquimur. Vel ſm aliā lr̄aȝ. Tamē ⁊ ſi ita loquimur.

Tandem. i. aliq̄n̄. in fine.

Tantiſp. i. tm̄ vl' interea. ⁊ videtꝰ eſſe ↄpoſitū a tantis ⁊ per.

Thau. dr̄ eſſe aduerbium admirātis.

Temere. aduerbium. i. ꝑſumptuoſe. fatue. ſtulte. ſine cauſa. ſine ↄſilio.

¶ De V

Tenus est ꝑpositio abltō casui deseruiēs. Potest etiā esse aduer. Et ē ten⁹ idē qđ ꝑpe vel iuxta

Typice.aduer.i.figuratiue.

Totiēs.aduer.nūeri.ꝛ dꝛ a tot.

Trans.i.vltra. Et vt dicit ꝑstian⁹ ī tracta/tu ꝑpositionū qñ trās ꝯponit̃ cū dictione īcipiēte a d.vel n.vel i.ꝯsonāte.abijcit̃ n.s. vt traduco.trado.trano.traijcio. In alijs ꝯpositōibꝫ remanet ītegra. Vñ. Si cōpona t̃ trās lr̃a nulla mouet̃. Trano.traijcio trado.traduco remotis.

Tricies.aduer.nūeri.i.trigīta vicibꝫ.ꝛ dꝛ a triginta.

Tridie.aduerbiū.a triduū dꝛ.

Trigies.aduer.nūeri.i. trigīta vicibꝫ.a tri/ginta dꝛ.

Tuatim.aduer.ꝑsōale i.tuo more.vl̃ more tue gēt̃ vl̃ patrie. Sil̃r distīgue meatim ꝛ suatim. Et scias ꝙ aduerbijs nō accidit nūer⁹ neqꝫ ꝑsona.vt dixi in meatim

Tunsim.aduer.i.minutim.ꝯcisim vl̃ ꝑcus/sim.ꝛ dꝛ a tundo.dis.

¶ De V

Vah.qñqꝫ sigt̃ gaudiū.ꝛ ē īteriectio gaudē/tis.vñ Isa.xliiij. Vah calefact⁹ sū vidi fo/cū. Et Aug⁹.dicit. Nū delectamur dicim⁹ vah. Itē qñqꝫ denotat derisionē vl̃ incre/patōez. Vñ Math.xxvij. Vah q̄ destruit templū dei ꝛc̄.

Valde.i.fortit̃.nimis vehemēt̃.ꝛ dꝛ a valid⁹ ꝑ syncopā.ꝑ valide ſm Pris.

Vau.est aduer.admirāt̃ l̃ iurāt̃. Vau etiā nomē est cuiusdā elemēti apđ hebreos.s. v.ꝯsonātis.

Vbertim.aduer.i.abundāter.

Vbi.est aduer.loci vel interrogādi.ꝛ sigt̃ et īterrogat ī loco. Itē est aduer.tpis.vt vbi .i.postꝙ vel qñ. Itē est aduerbiū q̄litatis. vt vbi.i.q̄liter. Et q̄ntitatis.vt vbi.i.q̄ntū Et similitudinis.vt vbi.i.sicut. Est etiam qñqꝫ aduerbium increpantis vel admi/rantis. Vnđ Geñ.iij. Adam vbi es.quasi dicat. In q̄nta miseria es et ī q̄nta angu/stia es. Miser q̄d fecisti in q̄ntum pecca/tū cecidisti. Bene eñ sciebat deus vbi ess; Sꝫ q̄i admirādo increpat eū ꝙ in tantū peccatū delapsus erat. Et nota ꝙ vbi reci/pit vndecim intercōpositiōes ꝛ syllabicas adiectiones.vt Sicubi. Necubi. Alicubi. Nuncubi. Ecubi,ex en et vbi compositū, Vbiqꝫ.vbiubi.vbiuis.vbilibet.vbicūqꝫ. vbinā. Inueniunt̃ etiā q̄dā alia q̄ videntur esse ꝯposita ab vbi.vt Arubi.astubi.post/ubi.sed potius sunt q̄dam irregulares vo/cum ꝯgeries.ꝛ fungunt̃ loco vni⁹ dictiōis aliqñ. Item vbi tam simplex q̄ȝ composi/ta eius pñt exigere gt̄m ex vi distributōis vt Vbiqꝫ locoꝝ.i.in quolibet locoꝛuꝫ. Et vbi locoꝝ.i.in quo locoꝝ. Sil̃r ꝛ vbiuis locoꝝ.vbicūqꝫ locoꝝ vel gentium. Vl̃ dic ꝙ cum dꝛ. Vbiqꝫ locoꝝ vel terrarū.id est. in quolibet locoꝝ.illi genitiui reguntur ex natura partitiōis. Et coꝛ.ꝑmam vbi. Vñ Ouidi⁹ epi. Iura fides vbi sunt cōmissa/qꝫ dextera dextre. Item nota ꝙ in ꝑdict̃ quando vbi postponit̃.tūc est compositio vt Sicubi.alicubi.vel quando geminat̃ vt vbiubi. Sed quando vbi preponitur tunc est syllabica adiectio.vbiuis.vbicū/qꝫ ꝛc̄.

Ve interiectio dolētis vl̃ execrantis vl̃ ma/ledicēt̃.vt Ve illi ꝑ quē scandalum venit. Item ve signat eternam damnatiōem in sacra scriptura.ꝛ scribit̃ ꝑ ae dipthongon. Item ve.i.sine. Iñ ꝑ compositōeꝫ vesan⁹. ſm Hug. Item ve est ꝯiunctio encletica. et pro vel ponitur. et tunc scribitur per e. simplex.

Vehemēter.tius.sime.i.fortiter.

Vel aliqñ est ꝯiūctio disiūctiua.vt qñ poni/tur int̃ duo que nō pñt simul esse vera.vt Homo est animal rationale vel irrationa/le. Aliqñ est subdisiunctiua.vt qñ ponitur inter duo que sunt simul vera.vt Amaue/rūt vel amauere. Aliqñ etiam ponit̃ vel ꝓ saltem.

Velociter.aduer.i.cito.repente.

Veluti.a vel ꝛ vti ꝯiunctione ꝯponit̃ ꝛ ideꝫ est q̄d quemadmodū quomodo.sicut.ſm Pap.ꝛ coꝛ.pe. Unde Virgilius eneyđ.ix. At veluti pleno lup⁹ insidiat̃ ouili. Et in/de ꝑ apocopā fit velut aduerbiū similitu/dinis.id est.sicut quasi.ꝛ est t.finalis lr̃a ꝛ nō d.

Verbo tenus.ꝓbi grā.ꝓbi causa.due ꝑtes. ꝛ sub duobꝫ accētibꝫ regende

Venuste.i.honeste

Versute.i.callide.

Vero sepe ponit̃ ꝓ ꝯiunctione copulatiua. ꝛ sepe ꝓ affirmatiua.i.certe.ꝛ sepe ꝓ exple/tiua. Item verum sepe ponitur ꝓ sed vl̃ ꝓ certe.